

Finansministeriets cirkulære nr. 2 af 14. januar 1963 angående spørgsmålet om ansættelse under staten af personer, der har begået strafbare forhold

§ 1. En ansøger, der har gjort sig skyldig i strafbart forhold, som begrundet nærliggende fare for misbrug af vedkommende stilling, kan ikke ansættes som tjenestemand eller i anden stilling inden for staten.

§ 2. Ansættelse forudsætter, at ansøgeren er værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver, jfr. for tjenestemænds vedkommende § 3, stk. 1, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Stk. 2. Det i stk. 1 fastsatte værdighedskrav må forstås således, at det kun udelukker ansættelse, hvis ansøgeren ikke vil kunne nyde den agtelse og tillid, som er en saglig forudsætning for, at han kan beklæde den ansøgte stilling på tilfredsstillende måde.

Stk. 3. Værdighedskravets nærmere indhold afhænger af den pågældende stillings karakter, herunder om der er tale om tjenestemandsansættelse eller antagelse på overenskomstvilkår o. lign. og vil navnlig have betydning ved stillinger, der indebærer myndighedsudøvelse.

§ 3. Der må ikke fastsættes almindelige administrative forskrifter, hvorefter straffede eller grupper af straffede generelt udelukkes fra ansættelse i visse stillinger.

Gældende forskrifter af denne karakter bør ophæves.

§ 4. En ansøger, der har begået et strafbart forhold, må ikke, selv om der foreligger andre ustraffede ansøgere, som følge af det strafbare forhold på forhånd lades ude af betragtning ved besættelsen af stillingen. Der skal for ham som for de øvrige ansøgere tilvejebringes nærmere oplysninger om hans faglige og personlige kvalifikationer. Endvidere skal der så vidt muligt tilvejebringes nærmere oplysninger om det strafbare forhold og dets baggrund. Først på det derefter foreliggende grundlag bør der tages stilling til, hvilken af ansøgerne der er bedst egnet til ansættelse.

§ 5. Ved bedømmelsen af, hvilken betydning et begået strafbart forhold bør tillægges for afgørelsen af spørgsmålet om ansøgerens egnethed til den pågældende stilling, skal der lægges vægt på følgende omstændigheder:

- 1) Beskaffenheden af det arbejde, han skal udføre i stillingen; der bør herved navnlig lægges vægt på, om den pågældende offentlige institution frembyder **særlige** fristelser til lovovertrædelser, og om den udøver funktioner af **særlig** kvalificeret karakter eller kan ligestilles med sædvanlige private erhvervsvirksomheder.
- 2) Lovovertrædelsens art og omfang, tidspunktet for dens begåelse, lovovertræderens alder på gerningstidspunktet og overtrædelsens baggrund; oplysningerne om disse forhold bør ikke bedømmes isoleret, men i sammenhæng med de i øvrigt foreliggende oplysninger om ansøgerens person.

Stk. 2. I et vist omfang bør der lægges vægt på, hvilken afgørelse der er truffet i straffesagen vedrørende den omhandlede lovovertrædelse. Har lovovertrædelsen alene medført tiltalefrafald eller betinget dom, vil det således i almindelighed være mere betænkeligt at tillægge den væsentlig betydning for ansættelsesspørgsmålet, end hvis den har medført ubetinget frihedsstraf.

§ 6. Såfremt sædvanlige personlige oplysninger, navnlig om tidligere beskæftigelsesforhold, ikke skønnes at give et betryggende grundlag for besættelse af en stilling, kan vedkommende myndighed gennem en straffeattest søge tilvejebragt oplysning om, hvorvidt den pågældende har begået strafbart forhold. Som det fremgår af justitsministeriets cirkulære af 5. december 1962 om strafferegistre og kriminalstatistik m. v. §§ 18- 20, kan visse myndigheder selv rekvirere - fuldstændige eller 10 års -straffeattester, medens andre offentlige myndigheder er henvist til at anmode ansøgeren om at forevise en privat straffeattest.

Stk. 2. De myndigheder, der selv kan rekvirere straffeattest, må dog ikke foretage sådan rekvisition, forinden ansøgeren - eventuelt ved en bemærkning i ansøgningsskemaet - er gjort bekendt med, at rekvisitionen vil finde sted.

§ 7. Er det af administrative grunde nødvendigt, at strafoplysninger tilvejebringes i forbindelse med ansøgningens indgivelse, kan sådanne oplysninger søges tilvejebragt ved spørgsmål i ansøgningsskema.

Stk. 2. Sådanne spørgsmål eller eventuelle andre direkte spørgsmål til ansøgeren vedrørende strafbare forhold må kun formuleres som spørgsmål om, hvorvidt han **er straffet**; der må således ikke spørges, om han har været sigtet, tiltalt eller afhørt af politiet i anledning af strafbart forhold.

§ 8. Der må heller ikke i øvrigt afæskes ansøgeren videregående oplysninger, end vedkommende myndighed kan få gennem en straffeattest, herunder ved ansøgerens forevisning af privat straffeattest.

Stk. 2. Kan ansættelsesmyndigheden efter reglerne i justitsministeriets cirkulære af 5. december 1962 om strafferegistre og kriminalstatistik m. v. kun indhente 10 årsstraffeattest (cirkulærets § 20), må et eventuelt spørgsmål i ansøgningskemaet formuleres således:

»Har De været straffet inden for de sidste 10 år?«

Stk. 3. Kan ansættelsesmyndigheden ikke selv rekvirere straffeattest efter reglerne i det nævnte cirkulære, må det omhandlede spørgsmål formuleres således:

»Har De været straffet indenfor de sidste 5 år?«

§ 9. Bestemmelserne i § 7, stk. 2, og § 8, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til eventuelle private vandelsattester.

§ 10. Strafoplysninger må ikke søges tilvejebragt på andre måder end de i §§ 6-9 omtalte.

§ 11. Der skal drages omsorg for, at tilvejebragte strafoplysninger ikke kommer uvedkommende i hænde. Private straffeattester for ansøgere, der ikke ansættes, skal tilbagesendes. I øvrigt bør straffeattester og eventuelle andre skriftlige strafoplysninger opbevares på særlig betryggende måde og således ikke i et almindeligt tilgængeligt arkiv. Kun personer, der skal benytte attesterne ved behandling af personalesager, bør have adgang til dem, og det bør omhyggeligt indskærpes disse personer, at oplysningerne ikke må viderebringes til uvedkommende, herunder andre ansatte i institutionen, som ikke deltager i personalesagers behandling.